

	missed a day, which soon brought him closer to religious observance and today he is a full-fledged religious Jew!	by doing so, Jews of all stripes - no matter what level of observance they maintain - can stand together and be as one.
	<u>במסל</u> : The purpose of the <i>mitzvah</i> of <i>Hakkhel</i> is to bring all	This will undoubtedly bring each and every one closer to his
	Jews together to hear and to learn about <i>Hashem</i> and how to	Father in Heaven - אבינו שבשמים - which will elevate our
	properly serve Him. A byproduct of this gathering is that	status as a nation, and bring the world to true <i>Yiras Hashem</i> .

Rosh Hashana. Since this is the day when the world and all people are judged for *parnassa* - among many other things - it is obviously an important day to do all that we can to merit good *parnassa*. The first and most obvious thing to do is to locate - in the *tefillot* of *Rosh Hashana* - where this topic is mentioned. However, it is important to remember the words of the **Sefer Chasidim** that have been mentioned in this column many times

1) **Sefer Taamei HaMinhagim** ⁽¹⁾ brings a widespread custom to buy a new knife on *Erev Rosh Hashana* as a *segula* for good *parnassa* (some mention to also sharpen that knife). Earlier, ⁽²⁾ he explains the possible connection between a knife and *parnassa* (ענין שם שהקב"ה "חותך" חיים לכל חי). From what is written there, there may be an indication that a smooth knife is better than a serrated-edged knife.

- 2) The **Match Ephraim** brings from the **Mekubel Rav Chaim Vital זי"ל** that saying *Tehillim* chapter 24 (לדוד מזמור) on both nights of *Rosh Hashana* and on *Yom Kippur* night, with full concentration and with a sweet *niggun* (tune), is a big merit for a year of good *parnassa*. He mentions to say it after *Shemona Esrai* before the following *Kaddish*. Many *Nusach Sefard shuls* say it *posuk by posuk*, first the *Chazan* and then the *tzibbur*, with the *Aron Kodesh* open. Even if one davens in a *shul* where it is not said, he can say it to himself quietly.
- 3) It is obvious that on *Rosh Hashana*, when a person's deeds are magnified, the things we mentioned in previous issues about washing for bread with extra amounts of water, *bentching* correctly, not stepping on bread crumbs, etc., have a greater effect than during the rest of the year.

הוא היה אומר...

(1) ע' תקעב (2) ע' שיא (3) תקפב:כג

R' Shloime Hakohen Rabinowitz ZT"l of Radomsk (Tiferes Shloime) would say:
 “The *parsha* of *Teshuvah* continually reiterates over and over again a person’s need to “return” (ושב, תשוב, והשבת) to repentance, because before a person does *Teshuvah* and really tries to improve himself, he is unaware of many things he does wrong. He is far away from the Almighty and is drowning in transgressions. However, after he returns to the Almighty, he is elevated and suddenly he realizes that he has done many improper things without paying attention to them. Now, as a result of his present awareness, he realizes his need to repent once more. But this time he will do so with greater depth, including many things he had previously overlooked.”

R' Yisroel Hopstein ZT”L (Kozhnitzer Maggid) would say:
 “A person’s life ends the moment he has fulfilled his purpose - his *tafkid* - on this earth. In my case, *Hashem* has given me lengthy days because the very second that I complete one task and I feel my end is near, I immediately throw myself into a brand new task, which gives my life new purpose. Now that I am once again serving *Hashem* with real meaning and purpose, He cannot possibly remove me from this world!”

A Wise Man would say:
 “When tempted to fight fire with fire, remember that the Fire Department almost always uses water!”
 תתגבר לעיני ר' אלעזר בן רב שלמה זאב כ"ץ ז"ל - נלביע ט"ז אכול תשי"ע תנצב"ה - מאת משפחת כ"ץ
 ולעיני ר' יוסף בן ציון בן רב יעקב זאב פוגל ז"ל - נלביע כ"ץ אכול תשי"ע תנצב"ה - מאת משפחת פוגל
 TORAH TAVLIN IS AVAILABLE FREE OF CHARGE! TO SPONSOR/DEDICATE AN ISSUE, RECEIVE BY MAIL FOR YOUR SHUL OR
 HAVE IT E-MAILED TO YOU DIRECTLY. PLEASE CALL 845-821-6200 OR SEND AN E-MAIL TO: TORAHTAVLIN@YAHOO.COM

תתקרב לעיני ר' אלקנה בן רב שלמה זאב ל"ץ ז"ל - נלב"ע ט"ז אבול תשי"ע תעצב"ה - מאת משפחת כ"ץ
תל"ץ ר' יוסף בן ציון בן רב יעקב זאב פוגל ז"ל - נלב"ע כ"ז אבול תשי"ע תעצב"ה - מאת משפחת פוגל

TORAH TAVLIN IS AVAILABLE FREE OF CHARGE! TO SPONSOR/DEDICATE AN ISSUE, RECEIVE BY MAIL FOR YOUR SHUL OR HAVE IT E-MAILED TO YOU DIRECTLY. PLEASE CALL 845-821-6200 OR SEND AN E-MAIL TO: TORAH TAVLIN@YAHOO.COM.

(Monsey, NY)

* 6:34 – הדלקת נרות לשבת –
9:11 – זמן קריאת שמע/מ"א –
9:47 – זמן קריאת שמע/הגרי"א –
10:47 – סוף זמן תפילה / הגרי"א –
6:51 – שקיעת החמה ליום השבת –
7:41 – מוצע"ש קצאד"כ/ מועריב –
8:03 – קצאד"כ/ לשטת רבינו תם –

*** פלג המנחה – 5:35**
(מי שמדליק מוקדם אין לאחר
מזמן עצם קבלת השבת
[משייאמר "בואי כלה"])

רעיונות ופירושים לעורר את האדם לעבודת השי"ת והתחזקות באמונה ובטחון מאת

ומל'ה' אלקיך את לבבך ואת לבב זרעך וכו' (ל-ה) - דרשו ה' בהמצ

⁷דוע מה שכתוב בספרה"ק כי בתיבות אלו מרומז חודש אלול שהוא ר"ת **א**ת **ל**בבך ו**א**ת **ל**בב', שימים אלו מסוגלים לכרות את ערלת הלב, ומצות המילה הזאת היא תדירות שנוהגת בכל עת ובכל רגע. ורמז לנו בפסוק זה כי עיקר סוד ההצלחה בהינך הבנים נמדד לפי מה שהאב עובד על עצמו, שאם ימיל האדם את ערלת לבבו אז יסבה **ק**י שהוא מיל את לבב זרעך. בימים אלו אנו קרובים אל המלך ומי פתי אשר יעביר זמנים אלו לריק ילא ידאג על עתידו הרוחני והגשמי גם יחד. ושמעתי פעם משל נפלא, באחת מן העיירות היו כמה יהודים שהיו עוסקים בהברחת סחורה האסורה עפ"י חוקי המדינה והיו מרוויחים מכל כדי מחייתם. בעיירה ההיא השכן הבית הקברות אל מחוץ לגבולות העיר וכך אימת שהיו מוולכים איזה נפטר למקום מנוחתו היו אותם המבריכים טוקמים את סחורתם בתוך ארון המת, וכך היו מצליחים להבריח כמויות ענק של סחורה מבלי שיעלה

על דעת השומרים העומדים בשערי העיר לעלות על הערמה. לימים נמלכו בדעתם וחשבו למה לנו להמתין עד שתתקיים איזה לווה בעיר הלא נחסוך סקס לווה בעצמנו ומה רע בכך אם לא יהיה שום מות בתוך הארון. ואכן לא ארך הזמן ושומרי העיר מודחוּע על לווה השומרים ונתנו מי העיר, בהגיע הפמליא מסוף לשער העיר נצטרו ע"י השומרים והמשל מחיב את כל אחד ואחד בימים אלו, כי כפי מה שבוכים עכשו ומנצלים את הזמן לפשפש במעשיו ולהתחנן לפני מלכיו אלוקינו הרי נחסוך מעצמנו הרבה צער ובכי ועגמת נפש במשך כל השנה הבאה עליו לטובה. מי יוכל לרע כמה מדעות שנשפכו במשך השנה על כל מני צרות וקשיים שהיו ללועז החיצוני אילו היו מקדימים את הבכי לפני ראש השנה.

לקחי חיים ודברי התעוררות
נסדרו עפ"י פרשיות השבוע

מאוצרותיו של המגיד

מאת הרב שלום פערל שלישי"א
מגיד מישירים בק"ק בית שמש

אתם נצבים היום כולכם לפני ה' אלוהיכם וגו' (כט-ט) – בעניין קיומו הנצחי של עם ישראל

כתב רש"י (בד"ה והוא יהיה לך לאלקים), "ומדרש אגדה, למה נסמכה פירשת אתם נצבים לקלות, לפי ששמעו ישראל מאה קלות חסר שנים, חוץ ממ"ט שבתורת כהנים הוריקו פניהם ואמרו, מי יוכל לעמוד עבאלו, התחיל משה לפייסם, 'אתם נצבים היום לפני ה' אלקיכם, הרבה הכעסתם למקום, ולא עשה אתכם כליו, והרי אתם קיימים לפניו. היום-כיום הזה שהוא קיים, והוא מאפיל ומאיר, כך האיר לכם וכך עתיד להאיר לכם, והקלות והיסורין מקיימין אתכם ומציבין אתכם לפניו".

והרב שמשון רפאל הירש זצ"ל הסביר את דבריו ביתר הרחבה, "נצב, בניגוד לעמד, איננו רק עמידה גרידא, אלא הוא מבטא עמידה איתנה, עמידה בכוח ובהתמדה עמידה מרץ. במדרש תנחומא (נצבים א') ביאר ריפה, את בחירת הביטוי הזה- 'נצב' כאן, במקום הביטוי הרגיל 'עמד', ששכוונתה היא, שלמרות כל הייסורים הקשים שתוארו לפני כן, בתוכחה הקשה שבפרשת כי תבוא, עדיין אתם 'נצבים' ועמידתכם איתנה וקומתכם יזקופה, שכל הייסורין יעברו על ראשיכם, ואתם תבלו את כולם, וכמפרש"י על דברי הפסוק 'חצי אכלה בהם' (דברים ל"ב כ'), 'וקללה זו וכו' לברכה

AVAILABLE IN YOUR LOCAL

לעילוי נשמת ר' אברהם יוסף שמואל אלטר בן ר' טובי ז"ל ורעייתו רישא רחל בת ר' אברהם שלמה ע"ה

בראיתו יציר הדעת
ובראיתו לו

תורה תבלין

TORAH TAVLIN
Publication

(Monsey, NY)

הדלקת נרות לשבת - 6:34 *

זמן קריאת שמע/מ"א - 9:11

זמן קריאת שמע/הג"א - 9:47

סוף זמן תפילה / הג"א - 10:47

שקיעת החמה ליום השבת - 6:51

מוצאי"ן צאד"כ/ מעריב - 7:41

צאד"כ/ לשיטת רבינו תם - 8:03

JUDAICA BOOKSTORE
* פלג המנחה - 5:35

פרק ה' דאבות
(מי שמדליק מוקדם אין לאחר מועד קבלת השבת משיאמר "בואי כלה")

שבת קודש פרשת נצבים/וילך
Shabbos Parshas Nitzavim/Vayeilech
כ"ה אלול תשע"א - September 24, 2011

טיב התבלין

ומל'ה' אלקיך את לבבך ואת לבב זרעך וכו' (ל-ה) - דרשו ה' בהמצאו

⁷דוע מה שכתוב בספרה"ק כי בתיבות אלו מרומז חודש אלול שהוא ר"ת **א**ת **ל**בבך **ו**את **ל**בב', שימים אלו מסוגלים לכרות את ערלת הלב, ומצות המילה הזאת היא תדירית שנוהגת בכל עת ובכל רגע. ורמז לנו בפסוק זה

כדי עיקר סוד ההצלחה בחינוך הבנים נמדד לפי מה שהאב עובד על עצמו, שאם ימול האדם את ערלת לבבו או יזכה ג"כ שיהא ומל את לבב זרעו.

בימים אלו אנו קרובים אל המלך ומי פתי אשר יעביר זמנים אלו לרק ילא ידאג על עתידו הרוחני והגשמי גם יחד. ושמעתי פעם משל נפלא, באחת מן העיירות היו כמה יהודים שהיו עוסקים בהברחת סחורה האסורה עפ"י חוקי המדינה והיו מרוויחים מכך כדי מחייתם. בעיירה הייתה אשת הקברות לא מחוץ לגבולות העיר וכל אימת שהיו מוליכים איהם נפטרו לבית מנוחתו היו אותם המבריחים טובנים את סחורתם בתוך ארון המת, וכך היו מצליחים להבריח כמויות ענק של סחורה מבלי שיעלה

ואכן לאחר בדיקה קצרה גילה את כל התרמית וכמוכן שכל קבוצת המלווים נלקחו לבית הסוהר, משראו הלה את המצב הביש אליו נקלעו התחילו הללו לבכות על נפשם והתחננו אל השומר שיעיל לוותר להם הפעם, נענה השומר לקראתם ואמר: שוטים שכמותכם! עכשו אתם בוכים, איפוא הייתם בשעה שעברתם את השער עם הארון, אילו הייתם בוכים אז הרי לא הייתם מעלה על קצה דעתי לחשוך במשטה שאינו כשורה, אך מה לעשות משרבים את הגבול תוך כדי שאנכם משפופטים ביניכם בשויה נאה מבלי משים שבשעה זו אתם מכריעים את גורלכם לרעה, ועל העדר הבכי הזאת עוד תצטרכו לבכות ולבכות אך ללא הועיל.

על דעת השומרים העומדים בשערי העיר לעלות על הערמה. לימים נמלכו בדעתם וחשבו למה לנו להמתין עד שתתקיים איזה לווה בעיר הלא נחסוך טקס לווה בעצמנו ומה רע בכך אם לא יהיה שום מות בתוך הארון. ואכן לא ארך הזמן ושומרי העיר מודחוּע על לווה השומרים ונתנו מי העיר, בהגיע הפולגא שמד לשער העיר נצטוו ע"י השומרים והמשל מחיב את כל אחד ואחד בימים אלו, כי כפי מה שבוכים עכשו ומנצלים את הזמן לפשפש במעשיו ולהתחנן לפני מלכיו אלוקינו הרי נחסוך מעצמנו הרבה צער וברי ועגמת נפש במשך כל השנה הבאה עליו לטובה. מי יוכל לומר כמה מדעות שנשפכו במשך השנה על כל מני צרות וקשיים שהיו ללועים להינעם אילו היו מקדימים את חבבי לפני ראש השנה.

לקחי חיים ודברי התעוררות
נסדרו עפ"י פרשיות השבוע

מאוצרותיו של המגיד

מאת הרב שלום פערל שליט"א
מגיד מישורים בק"ק בית שמש

אתם נצבים היום כולכם לפני ה' אלוהיכם וגו' (כט-ט) – בעניין קיומו הנצחי של עם ישראל

כתב רש"י (בד"ה והוא יהיה לך לאלקים), "ומדרש אגדה, למה נסמכה ופרשת אתם נצבים לקלות, לפי ששמעו ישראל מאה קלות חסר שתיים, חוץ ממ"ט שבתורת כהנים וזריקו פניהם ואמרו, מי יוכל לעמוד בבאל, התחיל משה לפייסם, 'אתם נצבים היום לפני ה' אלקיכם, הרבה הנוכחותם למקום, ולא עשה אתכם כליו, והרי אתם קיימים לפני היום-כיום הזה שהוא קיים, והוא מאפיל ומאיר, כך האיר לכם וכך עתיד

להאיר לכם, והקללות והיסורין מקיימין אתכם ומציבין אתכם לפנינו".

והרב שמשון רפאל הירש זצ"ל הסביר את דבריו ביתר הרחבה, "נצב, בניגוד לעמד, איננו רק עמידה גרידא, אלא הוא מבטא עמידה איתנה, עמידה בכוח ובהתמדה מלאת מרץ. במדרש תנחומא (נצבים א') ביארנו יפה, את בחירת הביטוי הזה- 'נצב' כאן, במקום הביטוי הרגיל 'עמד', שכוונתה היא, שלמרות הביטוי הקשים שותארו לפני כן, בתוכחה הקשה שבפרשת כי תבוא, עדיין אתם 'נצבים' ועמידתכם איתנה וקומתכם יקוּפה, שכל הייסורין יעברו על ראשיכם, ואתם תבלו את כולם, וכמפרש"י על דברי הפסוק 'חצי אכלה בהם' (דברים ל"ב כ'), 'וקללה זו וכו' לברכה

והסביר הרש"ר הירש, "אתם נצבים- 'אתם חיים וקיימים לעד', אני נאסף אל עמי, וגם יהושע שאני מוסר אתכם לדיו עתיד להיאסף אל עמי... רק אתם- 'האומה הישראלית', היא בת אלמוות, נצחית וקיימת לעד, בה יעבור מדור לדור הכישורן ושאר הרוח שה' הפקיד בידה, כדי להבטיח את הקיום הנצחי של מלאכתו, ע"י שתנהל את חייה ע"פ הכוונת והדרכת מנהיגיה המתחלפים מדור לדור. האומה היא המְעוּד שה' העמידו הנצחי של הקיום הנצחי למלאכה ה'", והיוני, שאמר להם, שזה- 'העמוד הנצחי לעד- עשה אותם מצבה' כדי שיתקיים מלאכתו של ה' לצח על ידם, מכוח עמלם בתורה וקיום מצוותיה כראוי, ובכך יתחזקו ויודרוז בהם- 'כדי לזרז'.

מעשה אבות סימן לבנים

וענתה השירה הזאת לפניו לעד כי לא תשכח מפי דורו וכו' (לא-כא)

In 1889, at the onset of **R’ Yaakov Yosef Joseph ZT”L**’s tenure as Chief Rabbi of New York, the Eastern European Jewish community of the Lower East Side was dominated by *Litvaks* (Lithuanians). The Chief Rabbi was from Lithuania as were most of the newly appointed *dayanim* (judges). To counteract this, Jews of Galician and Hungarian descent formed Congregation Sons of Israel and appointed the **Sherpser Rov, R’ Yehoshua Siegel ZT”L**, as “Chief Rabbi of New York City” creating two rival *Kehillos*, with each side having its own Chief Rabbi and *Kashrus* supervision. The rivalry was fierce at times, and in the end, both *kehillos* did not fare well. R’ Yaakov Yosef died eleven years later, a broken and sick man, while R’ Yehoshua lost touch with his children, who totally assimilated into American society and moved away from New York.

Rabbi Irving Goodman is the current rabbi of the famed Ohavei Shalom Synagogue in Woodridge, N.Y., and principal of the Hebrew Day School of Sullivan County. He relates an amazing story: Many years ago, he received a phone call from two families in Milford, Pa, who were interested in sending their children to the Hebrew Day School. They were not orthodox Jews and the request was strange and certainly out of the blue, but Rabbi Goodman felt he couldn’t turn them away, and so the little Greenwald and Siegel boys entered pre-school. Thankfully, their parents were wealthy - Siegel was a lawyer, Greenwald was an accountant - and they paid their way. In an effort to raise a little more money for the school, Rabbi Goodman decided to approach the Siegel grandfather, a man named Sidney Krauwitz, who was a leading attorney in Milford, to ask him for a generous donation for the school. Mr. Krauwitz was pleased that his grandson was learning about Judaism and decided to do even better. Rather than give a one-time donation, he placed the school on his office payroll and the Hebrew Day School received a monthly stipend of \$100, which was a tremendous help to the school.

Only two short years later, however, the Siegel and Greenwald families picked up and moved to Atlanta, Ga. The children, of course, left the Hebrew Day School, but not before imbibing a taste and spark of *yiddishkeit* during those two years. While in Atlanta, the two families managed to associate a bit with the Jewish community, thereby preserving their Jewishness to a very small degree, although they never did commit to becoming observant, religious Jews.

From there, says Rabbi Goodman, the trail turned cold, and he never did hear from the families or the boys after that. He simply had no idea what became of them. On the bright side, since the school was already on the payroll of the wealthy Mr. Krauwitz, he never took them off and they continued to receive the monthly stipend indefinitely.

Approximately eight years ago, Rabbi Goodman opened up an upstate newspaper which catered to rural areas of New York, New Jersey and Pennsylvania, and read about the death of renowned attorney Sidney Krauwitz of Milford, Pa, in the obituary column. This saddened him as Mr. Krauwitz had always been a great benefactor of the Hebrew Day School. He decided that it was incumbent upon him to attend the funeral being held the next day in Milford.

He arrived at the funeral parlor the next day, and since he knew no one nor did anyone know him, he took a seat in the back of the chapel and listened to the eulogies. A number of family members and business partners spoke about the generosity and loyalty of Mr. Krauwitz and what a good guy he was. Standard fair, and Rabbi Goodman was preparing to leave, when suddenly a grandson of Mr. Krauwitz was called upon to deliver a eulogy for his grandfather. A young man, with a long black beard, black hat, *payos* and *tzitzis*, came forward and stepped up to the podium. He began speaking about his grandfather and it was clear that he was a learned *Talmid Chacham*. This was, Rabbi Goodman found out, the young, non-religious pre-school child that had attended his Day School almost thirty years earlier! He kept the spark of Judaism alive, and went to *yeshivos* where he excelled, eventually marrying, raising an orthodox family and moving to Israel where he currently studies in *Kollel*!

What is even more amazing is that it took close to one hundred years for a descendant of the Sherpser Rov, to return to his roots through a tiny spark that was kindled in pre-school and thirty years later ignited into a flame that would burn bright for this young man and his children.

משל למה הדבר דומה

הקהל את העם האנשים והנשים והטף למען ישמעו ולמען ילמדו ויראו את ה' אלקיכם וכו' (לא-יב)

משל: An old *chassidische yid* came to the **Gerrer Rebbe, R’ Yisroel Alter ZT”L (Beis Yisroel)** for a blessing. He was accompanied by a young man who looked to be totally out of place. His choice of clothing, his hairstyle and the other unbecoming accessories he wore, attested to his wayward (*chiloni*) status. It was clear, though, by the way he cared for and assisted the older man that he was his son.

When they entered the *Rebbe’s* inner sanctum, R’ Yisroel greeted the old man warmly. He yet remembered him from the old country before the war and they spoke for

awhile with the old *yid* explaining that he felt he had little time left in this world and had asked his son to help him come one last time to visit with the Gerrer Rebbe.

The *Rebbe* looked at the young man and said, “I see that you excel in the *mitzvah* of *Kibbud Av* - honoring your father. You should know, however, that there is another father - our Father in Heaven! Tell me, how do you plan to honor Him?”

“In any way the *Rebbe* tells me,” answered the son.

The *Rebbe* instructed him to put on *tefillin* every day and the young man accepted. From that day forward, he never

הזיק כי יבאו עליך כל הדברים האלה הברכה והקללה אשר נתתי לפניך והשבות אל לבבך (ל-א)

The *posuk* instructs a person to do *Teshuvah* (repentance) no matter whether he experiences “blessings or curses.” We know that trials and tribulations - “curses” - awaken a person’s heart to repentance. But how is it possible that “blessings” can bring one to repentance? Just the opposite, the more one is blessed, the more he feels he has done everything right - he has no need for repentance!

R’ Yisroel Baal Shem Tov ZT”L explains by way of a parable. This can be likened to a simple person who rebels against the king. Instead of punishing the man, the king gives him an important position. He brings him into his palace and, little by little, raises him to a venerable level until he is second only to the king himself. With all the good the king has shown him, one would think the rebel would be thrilled and yet, all he does is agonize over how he could have possibly rebelled. Every day, his thoughts were on one question: How could he have conspired against such a good and merciful king? What can he do, now that he is in a position of authority to make it up to his king?

The *nimshal*, explains the holy Baal Shem, is that we see that even blessings, kindness and mercy can awaken great repentance in a human being; in fact it can be so great that it is felt deeper than any punishment could possibly effect.

In today’s time, many Jews “have it good” - they enjoy prosperity, good health, a happy family life and fulfillment. They do not experience many tribulations and thus do not have the opportunities borne out of desperate situations to turn to the Almighty and pour out their hearts in repentance. Yet, such a person is certainly not exempt from the *mitzvah* of *Teshuvah*. The way he must go about this *mitzvah* is by recognizing all the good he has been given and allow this thought to humble him to the point where he feels guilty for ever having “rebelled” against *Hashem*.

EDITORIAL AND INSIGHTS
ON THE WEEKLY MIDDAH OF ...

תשובה

The sixteenth *Perek* of *Tehilim* - “לדוד ה' אורי וישעי” - the chapter we say throughout the entire month of *Elul*, has many allusions to the upcoming *Yamim Noraim*. We know that “אורי” refers to *Rosh Hashana*, and “ישעי” refers to *Yom Kippur*. Later on, the words, “כי יצפני בסכה” is a reference to *Sukkos*. The question is: Where do we find a hint to *Elul* in this chapter?

The answer is found towards the end of the *perek*: “לולא האמנתי לראות בטוב ה’”. If you turn the word “לולא” around you have “אלול”! The significance of the word “לולא” gives us tremendous insight into our *avodah* for this very special month of the year. “לולא” means, “*If only*.” There are so many things in life we would have accomplished “IF ONLY” we had the right circumstances! If only we had greater mental capabilities; If only we had a different upbringing; If only we had a better family situation or successful financial conditions; If only we had more talent or opportunities; If only we had a happier marriage or more intelligent children; If only we had a higher social standing or lived in a more insulated neighborhood; If only I was brighter, more articulate, more outgoing, had better *middos*; If only something in my life was different - then I would be able to do *Teshuvah*! Then I would be able to do or be all the things I should do and be!

Part of our *avodah* now, is to turn the “לולא” - the “IF ONLY” - around and read it as “אלול” - LOUD and CLEAR! Now is the time to change and improve, exactly with the circumstances *Hashem* has given us! It is *Elul* - time to *Teshuvah* NOW! “לולא”! - The matter is very close to you. *Teshuvah* is within everyone’s reach. Just leave out the “לולא”!

TORAH GEMS

והזה אפי' בו ביום הזהא ועזבתם חסותרתי פני מהם והיה לאכל ומצאאו רעות רבות וצרות (לא-ח)

The **Malbim ZT”L** writes that *Hashem* is forewarning the Jewish people that they will experience pain and suffering at unprecedented levels - both in כמות (quantity) and איכות (quality) - if they do not follow the *Torah*. We cannot claim that we didn’t know what would happen - *Hashem* is sending us warning signals - almost on a daily basis!

R’ Shimon Schwab ZT”L once spent a memorable *Shabbos* in Radin in the company of the holy **Chofetz Chaim, R’ Yisroel Meir Hakohen ZT”L**, in 5690 (1930). At the end of *Shalosh Seudos*, during which the Chofetz Chaim had eaten but a frugal meal, he announced, “It is time to recite *Birchas Hamazon*,” and he started to *bentch* like a simple Jew saying each word slowly, one at a time.

This was not unusual, until he reached the words, “רחם נא” “*Have mercy, Hashem our G-d, on Your people Israel*.” Suddenly, it appeared as if something came over him. He cried out: “*Oy, oy!*” and appeared to be in pain. “על ציון משכן כבודך” - “*For Zion, resting place of Your Glory*.” Again, R’ Yisroel Meir’s face contorted in pain and he cried, “*Oy, oy!*” He continued in this manner until he reached the end of the fourth and final blessing and stopped (before the *Harachamans*). He then turned to his guest and said, “I see what will be in ten years from now. You don’t see, but I do. A great conflagration will burn! Twelve million is child’s play!” In the middle of *Birchas Hamazon*, the Chofetz Chaim had a vision of future events.

R’ Shimon didn’t understand and asked the person next to him what the Chofetz Chaim meant with these comments. He replied, “The *Rebbi* always talks about it. Twelve million is the sum total of all those killed in the Great War (WWI).”

R’ Shimon never forgot this scene and for ten years, he watched and waited fearfully for its realization. When the second world war broke out, he knew it started to come true.

דרגה יתירה

FROM THE WELLSPRINGS OF
R’ GUTTMAN - RAMAT SHLOMO

כי קרוב אליך הדבר מאד בפך ובלבבך לעשותו וכו' (ל-ה)